



Debreceni Ítéltábla
Bf.I.330/2026/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 9. és 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és az utóbbi napon kihirdette a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt H. R. és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. november 18. napján kihirdetett 17.B.49/2023/564. számú ítéletét Terheltl III. r. vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy e vádlottól lefoglalt 161 000 (egyszázhatvanegyezer) Ft-ot a Miskolci Törvényszék Letéti Csoportja kezeli BL.454/2024. számon.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 12 120 (tizenkettőezer-egyszázhusz) Ft bűnügyi költséget a vádlott viseli.

Terheltl III. r. vádlott jelenlegi tényleges tartózkodási helye a büntetés-végrehajtási intézet megnevezése.

A másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terheltl III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 7 év 6 hónap fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre, és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontját. Elrendelte a M.-i Járásbíróság 9.B.5./2020/58. számú jogerős ítéletével kiszabott 6 hónap, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett fogház fokozatú szabadságvesztés végrehajtását. A szabadságvesztésbe beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött időt. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére megjelölte ennek jogkövetkezményét. Az érintett vádlottal szemben 225 000 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el. Határozott továbbá a bűnjelekről, miként a III. r. vádlottól lefoglalt 161 000 Ft készpénzről is, ezek lefoglalását

megszüntetve, de a pénzbüntetés, vagyonelkobzás és bünygyi költség biztosítására visszatartva. Kötelezte a vádlottat 879 612 Ft bünygyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség a törvényi nyilatkozattételi határidőben Terheltl III. r. vádlott terhére, magasabb napi tételszámú, ezáltal súlyosabb végösszegű pénzbüntetés alkalmazása céljából jelentett be fellebbezést (578. számú elsőfokú irat), amelyet azzal indokolt, hogy a kábítószer-kereskedelem haszonélvezőjével szemben szigorúbb joghátránynak van helye (vármegye megnevezése Vármegyei Főügyészség B.3./2022/462.).

[3] A vádlott az ítélet kihirdetésekor a büntetés enyhítése (564. számú jegyzőkönyv 13. oldal utolsó bekezdés), míg védője – a nyilatkozattétellel fenntartott határidőben – szintén enyhítés iránt (579. sorszámú elsőfokú irat) terjesztettek elő jogorvoslatot.

[4] A III. r. vádlott a fellebbezése írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy 2026. április 16-án megszületett a kislánya, továbbá mindkét kézfeje 2020-ban egy baleset során roncsolódott, a sérülése orvosi kezelést igényelt, mely tények a büntetése enyhítését alapozzák meg (7. sorszámú másodfokú irat).

[5] A egyéb érdekeltl a Bf.373/2023/63. számú észrevételében a III. r. vádlottat érintően az ügyészi fellebbezést és indokait fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találva.

[6] A III. r. vádlottal kapcsolatos fellebbezéseket a másodfokú bíróság a többi vádlottól történő elkülönítéseket követően a védői indítvány folytán a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[7] A nyilvános ülésen az ügyész és a védő fenntartották fellebbezésük irányát, míg a vádlott az utolsó szó jogán az írásbeli beadványában írtakra is utalva a büntetés enyhítését kérte.

[8] A fellebbezések nem alaposak.

[9] Tekintettel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a joghátrányt támadva, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül.

[10] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok megtartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítését érintő rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetéssel kapcsolatos rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[11] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján ugyanakkor nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján terjesztették elő Ilyen helyzetben az elsőfokon megállapított tényállás [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[12] A felülbírálat során megállapítható volt, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályok betartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h)

pont], sem olyan relatív hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], amely az érdemi felülbírálatot kizárná. Erre a fellebbezők sem hivatkoztak.

[13] Az anyagi jogi kérdések felülbírálata kapcsán elsőként kiemелendő, hogy a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőbírósági álláspont szerint az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni, mert az elbíráláskori törvény nem tekinthető enyhébbnek.

[14] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést Terheltl III. r. vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekmény jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak, így változtatást még részben sem igényelt. Helyes a kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelemnél a társtettesi elkövetés megállapítása is, elsősorban Sz. A. VIII. r. vádlottal közösen véghez vitt részselekményekre tekintettel.

[15] Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket döntően feltárta, azonban további súlyosító hatással bír, hogy a III. r. vádlott nem csak kereskedett a kábítószerrel, hanem azt fogyasztotta is. A bíróság az enyhítő körülményeket a nyomatékuknak megfelelően értékelve, az előkészítő ülésen bűnösséget be nem ismerő vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetés kiszabási elvekkel összhangban álló, tetтарыos büntetést szabott ki, amely kifejezi a büntetett előéletű III. r. vádlott társadalomra veszélyességét és az elbírált bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyát is. A büntetés egyik részében sem túl enyhe, ezért a pénzbüntetés napi tételszámának lényeges megemелését – miként ezt az ügyészség indítványozta – nem találta az ítéltábla megalapozottnak, ahogy az igen méltányos, a törvényi minimumhoz közelítő büntetés enyhítésére sem volt megfelelő ok.

[16] Törvényesen került sor a szabadságvesztés mellett pénzbüntetés alkalmazására, miként a közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is.

[17] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a vagyonelkobzásra, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, az előzetes fogvatartás és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására, a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések is megfelelnek a törvénynek.

[18] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet Terheltl III. r. vádlott esetében a Be. 605. § (1) bekezdés értelmében helybenhagyta, azzal, hogy a vádlottól lefoglalt 161 000 Ft-ot a Miskolci Törvényszék letéti csoportja kezeli (elsőfokú bírósági irat 283. szám) és ennek megfelelően rögzítette a bírósági nyilvántartási számot, mely a végrehajtás során jelentőséggel bír.

[19] Az előzetes fogvatartás további beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén, míg a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

[20] Végül rögzíteni kellett az elsőfokú ítélet óta megváltozott, tényleges terhelti tartózkodási (fogvatartási) helyet is [Be. 561. § (2) bekezdés b) pont, 184. § f) pont].

[21] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ügydöntő határozat ellen nincs helye fellebbezésnek [Be. 615. § (1) és (2) bekezdés].

Debrecen, 2026. június 11.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.49/2023/564. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.101/2026/47. számú végzése által Terheltl III. r. vádlottra nézve a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 11.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke